

[Bunch.]

udviklet sig til en ren Grossererforretning. Vognene er saa lange, som de overhovedet kan være i de snævre Gader, og de er blevet hele Udstillinger, belyste o. s. v. Der er — ja, jeg kan ikke garantere for, at Tallet er nøjagtigt —, men der er nær op imod 400 Vogne i København. Her har det grebet ganske voldsomt om sig, medens der ikke findes en eneste Gadehandler paa Frederiksberg. Oprindelig var Gadehandelen begrænset til Handel med Landets Produkter; og det var der ikke noget at sige til. Nu er Handelen ved Kommunens Foranstaltning udvidet til at omfatte Alverdens Produkter. Der sælges Figen, Bananer, Appelsiner og Dadler — jeg kunde nævne en Mængde Ting. Hvis Behandlingen af disse Ting kunde staa for Sundhedsvedtægtens Forskrifter angaaende Handel med Fødemidler, kunde Kommunerne maaske give dem Ret til at handle dermed. Men det er ingenlunde Tilfældet. Man ser Gadehandlerne staa og skære Laks ud paa Gaden, hvor det ryger med Gadesnavs, saa det staar efter, samtidig med at Sundhedspolitiet noterer de handlende, som ikke har lukket deres Trækvinduer, naar det er Blæsevejr, saa der kommer Støv paa Varerne. Noget saadant kan og bør ikke finde Sted. Gadehandelen maa reguleres. Med Hensyn til Stadepladserne er jeg i den skønneste Overensstemmelse med Københavns Politi — og jeg tror ogsaa Brandvæsenet —, idet de hader disse mange Vogne, der holder lige omkring Hjørnerne og er i Vejen for al Trafik. Naar Spørgsmaalet om Stadepladserne bliver taget op, vil jeg foreslaa, at denne Handel henvises til Torvene, i hvert Fald hvis den ikke kan indskrænkes meget betydeligt.

En Del smaaahandlere, der handler bl. a. med Aviser og lignende, behøver ikke at løse Vandrebrev. Jeg synes nu ikke, det var saa forfærdeligt, om de skulde løse det, ikke til Avissalg — det kan de saamænd godt have Lov til at have frit —, men der handles ogsaa med Tidsskrifter og Bøger, og det er en temmelig virksom Konkurrence for Bog- og Papirhandlerne. Jeg tror, det vilde være velset hos disse, om i hvert Fald Bøger og Tidsskrifter blev undtaget fra denne Handel.

Med Hensyn til Auktioner er der fore-

slaaet afgjorte Forbedringer. Ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet er jeg glad ved de Bestemmelser, der herom er sat ind i Lovforslaget. Jeg ved godt, at der ønskes en særlig Lov vedrørende Auktioner. Men nu har vi den ikke. Jeg mener, at her er et Punkt, hvor der nødvendigvis maa reformeres lidt. Naar der f. Eks. indleveres en Rulle Klæde til Auktion, og det ikke er muligt at faa noget ordentligt Bud, skærer man den ud i smaa Partier passende til en Klædning, altsaa driver ren Detailhandel. Det foregaar meget hyppigt. Det vil være nødvendigt at forbyde saadan Udskæring ved Auktioner.

En af de Institutioner, der i givet Tilfælde kan befrygtes at ville blive ramt af Dispensationerne, er Grosserer-Societetets Komité. Den er bevaret, og det ser jeg med stor Glæde, denne aarhundredgamle Institution, som har gjort Stat og Kommune og Borgerne i det hele megen Gavn ved at være Handelskammer for dem i lange Tider, indtil der blev oprettet et Handelsministerium og dermed beslægtede Institutioner. Den har f. Eks. i sin Tid overtaget Børsen, en meget smuk, men kostbar Bygning, som vedligeholdes af det Kontingent, der svares til Grosserer-Societetet. I § 92 er der imidlertid optaget en Bestemmelse, der giver det til enhver Tid siddende Ministerium Ret til at fritage de Medlemmer, der ønsker det, for Pligten til at svare Kontingent til Grosserer-Societetet. Det kan blive ret farligt for Børsbygningen, hvis den Bestemmelse bliver anvendt i større Maalestok. Det kan tænkes i saa daarlige Tider som disse, at mange vil ønske at blive fri for dette Kontingent.

Jeg kan indskrænke mig til, hvad jeg her har sagt. Jeg har kun omtalt de Paragraffer, som jeg mente Handelen vilde have afgjort Grund til at udtale sig om og søge ændret i det Udvalg, der nu kommer. Der findes mange gode Ting i dette Lovforslag; men det adskiller sig alligevel paa mange Punkter væsentligt fra den gamle Næringslov. Medens den gamle Lov var det første Skridt i den Retning, som ogsaa vakte en Del Misstemning, kan jeg forsikre, at dette Lovforslag ikke vil vække megen Glæde, hvis det ikke i høj Grad forandres, i alt Fald paa mange af de Punkter, jeg har nævnt. Jeg gaar med Glæde med til en Udvalgs-